ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1914. Выдано 2. серпня Ч. IX.

Ч. 51.

I.

Ч. 326/орд. О молитвах в часї війни.

Константин Чехович Епископ Перемиский, Самбірский і Сяніцкий.

Всечесному Духовеньству і возлюбленим вірним епархиї.

Мир і благословенє о Господї!

Наймилостивійший наш Монарх відозвав ся до всїх народів своєї держави виясняючи причини, які змусили Єго на старости лїт виповісти війну.

З надією на Божу поміч, з довірєм до народів, над якими від 66 лїт панує, сповняючи по християньски Богом наложені на Него обовязки ожидає, що всї згуртуємо ся довкруги Єго престола з вірностию підданих а любовію і вдячностию дїтий для оборони вітчини. Важке слово Старця на престолї Габсбургів найшло і у нас відгомін, на який заслугує.

Манїфест Єго цїс. і кор. Ап. Величества звучить так:

До моїх народів!

Моїм найщирійшим бажанєм було ті лїта, котрі Менї еще ласкою Божою суджені, присьвятити дїлам мира та захистити Мої народи перед тяжкими жертвами і трудами війни.

Та Провидїнє судило инакше.

Затії переповненого ненавистею противника приневолюють Мене по довгих лїтах мира хватитись оружя, аби зберечи честь Моеї Монархії, охоронити єї повагу і єї могутність та забезпечити єї стан посїданя.

Королївство Сербії, що від перших початків своєї державної самостійности аж по найновійші часи зазнавало від Моїх Предків і від Мене підмоги і попертя, забуло те скоро і з невдякою вступило вже перед лїтами на дорогу явної ворожнечі проти Австро-Угорщини.

Коли Я по трох десятилїтях благодатної мирної праці в Боснї і Герцеговинї розширив Мої володарскі права на сї краї, викликало отсе Моє розпоряджене в королївстві Сербії, котрого прав нїчим не нарушено, вибух безмежної пристрасти і найлютїйшої ненависти. Моє правительство покористувалось тодї благородним правом сильнїйшого, та в наконечнім поблажуваню і лагідности зажадало тільки від Сербії зменшеня єї війска до мирного стану, як також прирeченя, що на будуче поводити ме ся мирно і приязно.

Коли Сербія перед двома роками вела борбу з турецкою державою, Моє правительство, кермуючи ся тим самим духом помірькованя, обмежилось до береженя найважнїйших житєвих условин Монархії. Сему становищи мала Сербія в першім рядї завдячити, що осягнула цїль війни.

Отся надія, що сербске королївство оцїнить терпеливість і миролюбність Мого правительства та додержить свого слова, не здійснила ся.

Все висше бє полумя ненависти против Мене і Мого Дому, все яснїйше виступає змаганє, аби насильно відірвати невідлучні области Австро-Угорщини.

Злочинні крамоли сягають поза границю, аби на полудневім сходї Монархії підкопати основи державного ладу, аби той нарід, котрому Я в батьківскій любові присьвячую Мою повну печаливість, захитати в єго вірности до Дому Володаря і до Вітчини, збаламутити підрастаючу молодїж і підбурити до злочинних вчинків божевіля і головної зради.

Цїлий ряд атентатів, пляново приготовлений і переведений заговір, котрого страшний успіх поцїлив в саме серце Мене і Мої вірні народи, вказує на той далеко видимий кровавий слїд скритих підривів, що в Сербії запоряджено і звідтам ведено.

Отсю невиносиму крамолу мусить ся здержати, сим безнастанним визовам Сербії маєсь покласти конець, коли честь і гідність Моєї Монархії мають остати ненарушені, та єї державний, господарский і війсковий розвиток має бути збережений перед постійними потрясенями.

Надармо намагало ся Моє правительство ще вlinks послїдне осягнути сю цїль мирними способами, та Сербію серіозним упімненєм спонукати, аби з тої дороги завернула. Сербія відказала умірькованим і справедливим домаганям Мого правительства і відкинула виповненє тих обовязків, котрих виконанє творить в житю народів і держав природну і конечну підставу мира.

Тому я мушу так поступити, аби силою оружя створити конечні запоруки, що Моїм державам мають забезпечити супокій в нутрі і тривалий мир на вні.

В отсій тяжкій годинї Я вповнї сьвідомий цїлої далекосяглости Моєї по-

станови та Моєї одвічальности перед Всевишним. Я все провірив і розважив.

Із супокійною совістию ступаю на той шлях, який вказує Мені обовязок.

Уповаю на Мої народи, що у всїх бурливих часах горнули ся завсе коло Мого Престола в згоді і вірности та завсїгди були готові до найтяжших жертв за честь, величину і могучість Вітчини.

Уповаю на австрійско-угорску хоробру та переняту повним посьвяти одушевленєм оружну силу, та уповаю на Всевишнього, що пішле побіду Мому оружю.

Франц Йосиф в. р.

Штірґк в. р.

Настала хвиля, в якій жертвою майна і крови маємо доказати нашу вірність для осьвяченої особи нашого Найяснїйшого горячо любленого Монарха, для династиї і престола.

Знаємо добре, що весь наш нарід совісно і сьвято сповнить свій обовязок.

Нїхто з нас не забуде вдячности для сеї Габсбурскої Австрийскої держави, в якій ми найшли свободу віри і народности і розвій нашої народної культури. Ми певні, що не найдеть ся нїхто між нашими людьми, який би забув, що з державою і династію Габсбурґів вяжуть нас давні і сьвяті звязи, що спільна нам доля і недоля і спільна будучність.

А сповненє обовязку вірних підданих тим лекше, коли на престолї сидить Маєстат улюбленого нами всїми Монарха і Отца, який наш нарід вітцівскою любовю пригорнув і все о Єго добро старав ся і до того добра тільки причинив ся. Знаємо про те, що рускі полки сповнять відповідно до давних традиций свої обовязки і хоробро підуть в бій за вітчину.

В тій поважній хвили Ми, ваші Епископи і Душпастирі, відзиваємо ся до Вас жовнїрів, покликаних під оруже і до Вас що дома лишаєте ся: »Нехай Боже слово, наша молитва і наші благословеньства стоять при Вас в хвилї сповненя важкого обовязку, злученого може для многих з жертвою житя«.

Ви, що у бою що дня наражені на смерть, памятайте заховувати серце чисте від гріха, будьте все готові ставати перед Божим престолом і здати справу з цїлого житя.

А Ви, що лишаєте ся дома, усильними молитвами просіть з неба о ласку і Боже благословеньство для тих, що проливають кров за вітчину.

Молїть ся за Найяснїйшого нашого Пана Цїсара Франц Йосифа. Побожним житєм, здержанєм ся від всякого гріха, від піяньства, людскої кривди, нечистоти і всякого дїла, якимби Ви могли неласку божу на себе стягнути. Совістною працею, тим усильнїйшою, коли лишає ся мало рук до працї, а передусїм побожним відвиджуванєм церкви, вимолюйте Божого благословеньства для Найяснїйшого Пана, для нашого війска, для тих братей наших, що будуть проливати кров за вітчину.

На час війни розпоряджуємо слідуюче:

1) В кожду неділю і сьвято аж до скінченя війни, мають всї сьвященики наших Епархий, так сьвітскі як і монахи прилучати до служби дня при сьв. літургиї службу: »О побідї на вся враги во время брани«.

2) По заамвонній молитві в Неділї і Сьвята при виставлених сьв. Тайнах будуть ся сьпівати Суплїкациї.

3) По кождій Службі божій так в неділї як і буднї дни кождий сьвященик возгласить: »помолимъ ся о благовѣрнômъ Імператори нашемъ Францъ Іосифѣ и воиньствѣ Єго« і приклоньши колїна разом з вірними відмовить 3 Отченаш 3 Богородице Дїво і Под Твою Милость за Цїсаря і війско.

4) Церкви що дня будуть вечером отворені а отцї духовні будуть заохочувати людий до відвиджуваня Ісуса Христа, укритого в сьв. Тайнах, і до молитов.

5) Всїм сьвященикам поручаємо вірних заохочувати до складок на ранених на війнї на руки Ординарияту для товариства Червоного Креста і спомагати родини тих, котрі зістали покликані, обмежаючи своï власні видатки до конечних потреб.

Духовеньство не залишить інформувати родин покликаних, як мають старати ся о признану державою денну поміч в часї війни.

Благодать Господа Нашого

Ісуса Христа з вами!

Дано в Перемишли в неділю 8 по Сош. сьв. Д. в день пророка Ілиї 20 червня / 2 серпня р. Б. 1914.

† Константин

Епископ.

Лист той відчитає Всч. сьвященьство в найблизшу неділю по Евангелию в кождій церкві.

II.

Еп. Ординарият взиває бувших питомцїв, що покінчали науки богословія в Перемишли в двох минувших роках шкільних, щоби безпроволочно явили ся в Перемишли для обслуги хорих.

Питомцї Перемискоï епархиї, котрі були в Семинари у Львові і покінчили там курс санїтарний, мають явитись безпроволочно в мисль порученя Всч. Ректорату Львівского в духовній Семинариї Львівскій.

Від гр. кат. Еп. Ординарияту.

Перемишль дня 2. серпня 1914.

Ал. Зубрицкий

Канцлер.

† Константин

Епископ.

Накладомъ Еп. гр. кат. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ гр. кат. Капітулы въ Перемышли.